

er jo det, som forslaget lægger op til i vidt omfang.

Jeg vil sige, at jeg ikke er blind for, at der kan være tekniske vanskeligheder ved at gennemføre forslaget. Allerede det, der står i punkt 3, nemlig at der inden den 1. maj 2000 skal udarbejdes midlertidige retningslinjer, har jo tiden i sig selv umuliggjort. Men der er mange gode ideer i forslaget.

Jeg kan heller ikke sige, hvor mange penge det vil koste at gennemføre det. Men vi vil gerne i mit parti være med til at skaffe de penge, når vi finder frem til, hvor mange det er, og i øvrigt under udvalgsarbejdet give det her forslag en velvillig behandling.

Jeg synes, forslagsstillerne uden bistand fra, om jeg så må sige, systemet har gjort et ganske godt beslutningsforslag. Lad det så være behæftet med mindre unøjagtigheder eller ej. Så initiativet sætter vi i mit parti pris på, og vi ser meget positivt på forslaget. Jeg tror, vi har behov for at få en afklaring. Om det kan nås i denne her samling eller ej, ved jeg ikke, men jeg kan garantere skatteministeren, at man daglig i form af henvendelser efterlyser en afklaring af problemstillingen.

Jeg kan sige, at den konservative ordfører er forhindret i at være til stede, men jeg har lovet at meddele, at man i Det Konservative Folkeparti også er overordentlig positivt stemt over for forslaget, der – som jeg har sagt – naturligvis må gøres til genstand for en nøjere behandling.

Aage Frandsen (SF):

Hvis man ser på det her forslag som to dele, kan man sige, at i det, som vedrører, hvordan det bør være, og hvordan det i hvert fald i fremtiden skal være, kan der ikke være tvivl om at der peges på en række ting, som er helt rigtige.

Der burde have været helt klare retningslinjer for, hvordan ordningen var, og det var der vel også på nogle områder, i hvert fald mere klart, end det blev udtrykt. Men der er ikke tvivl om, at når det drejer sig om fremtiden, og hvordan det burde have været, så burde det have været mere præcist, entydigt og forståeligt.

Så er der det, som jo er hovedessensen i forslaget, nemlig hvad man gør i den nuværende situation, og uanset at man kan være positiv over for nogle af intentionerne i det, så medfører det jo en række vanskeligheder og en række afgrænsningsproblemer. For ét er, at man kan

finde mennesker, som i god tro tog af sted og troede, at de var omfattet af skattefrihed, og det så viste sig, at det var de ikke. De skulle jo så ud fra intentionen i beslutningsforslaget være omfattet. Men hvad så med de personer, som jo sådan set godt vidste, hvordan reglerne var, men tog af sted? Hvordan kan man sikre, at de så ikke bliver omfattet af reglerne?

Op på den måde er der en række retssikkerhedsuklarheder, som man bevæger sig ud i, og derfor medfører i hvert fald dette forslag, hvis man vedtager det, en masse problemer, som jeg nok tror man skal være glad for at man ikke selv skal udrede. Det ville være skattemyndighederne sammen med Justitsministeriet, der skulle udrede: Hvem er det, der kan blive omfattet i denne her forbindelse? For det kan vel ikke være sådan, at det er alle, der kan få skattefrihed – eller? For der er da nogle, der har vidst, at de ikke fik skattefrihed, og at det var entydigt, at de ikke fik det.

Det er klart, at med hensyn til den situation, nogle mennesker er kommet i, så har de i virkeligheden ret til en erstatning – og dér får vi jo så ikke skattemyndighederne med – hvis de af politiet eller militæret har fået oplyst noget helt forkert. Man ville i hvert fald ikke, hvis man var en privat person, der havde oplyst: Du kan bare tage af sted, du har skattefrihed, og det så viste sig, at det ikke var tilfældet, kunne unddrage sig erstatning, og det må også være tilfældet her. Så det er i virkeligheden de myndigheder, som har givet de forkerte oplysninger – det kan være politiet, og det kan være militæret, der har givet helt forkerte oplysninger – der har et problem.

Det næste, jeg vil anføre, er så den anviste metode til det. Forslagsstillerne har jo med rette taget sagen op over for skatteministeren i forbindelse med et samråd i Skatteudvalget, men man må i hvert fald sige, at skatteministeren i hvert fald ikke i dag har hjemmel til noget i den her forbindelse. Spørgsmålet er, om det her giver hjemmelen.

Det her forslag har en masse fornuftige intentioner, men spørgsmålet er bare, om man ikke kaster sig ud i en hel masse uoverskuelige problemer i retning af afgrænsning og i retning af, at andre også vil sige – og det behøver så ikke være på skatteområdet, det kan også være på andre områder: Nu er der jo gjort noget med tilbagevirkende kraft, for det er jo med tilbagevirkende kraft, og nu er der gjort en masse ting,